

\*1m99cm4mm

Hallo! Ik ben Brieuc, 30 jaar, en met mijn 2 meter zie ik het groot voor Europa. Ik ga voor een Europees plan om zeldzame ziektes aan te pakken, meer gelijkheid tussen mannen en vrouwen en een slimme afslankingskuur voor de overheid. Deze uitdagingen kunnen enkel met een gezamenlijke Europese strategie worden aangepakt. Ik ontvang uw commentaar, aanvullingen, cijfers, getuigenissen, voorbeelden, etc. graag op [brieuc.vandamme@gmail.com](mailto:brieuc.vandamme@gmail.com).

**“We are not forming coalitions of states, we are uniting men”**

*Jean Monnet*

## 1. Gelijkheid tussen mannen en vrouwen, overal in Europa

Vrouwen zijn er in geslaagd hun plaats op te eisen op de arbeidsmarkt. Hun werkzaamheidsgraad steeg van 59% in 2000 naar 67% in 2012. Toch kunnen we nog niet spreken van gelijkheid tussen mannen en vrouwen. Voor hetzelfde werk verdienen vrouwen nog steeds 20% minder. En volgens het tijdsonderzoek van de FOD Economie (2005) besteden ze in vergelijking met mannen nog steeds twee keer meer tijd aan huishoudelijke taken, kinderopvang en opvoeding (15 vs. 25 uur per week). Mannen hebben de verhuizing van vrouwen naar de arbeidsmarkt dus niet kunnen bijpassen met een evenwaardig loon en het oppakken van relatief meer huishoudelijke taken. Dat heeft meer te maken met het maatschappelijke verwachtingspatroon en onaangepast beleid ten opzichte van mannen in de huiselijke sfeer dan met vrouwonvriendelijke luiheid. Wie neemt met andere woorden op voor de bescherming van het recht van mannen op een gezinsleven, en dus meer gelijke kansen op de arbeidsmarkt voor vrouwen? Ik zie in Europa de perfecte hefboom en stel 6 concrete maatregelen voor:

1. Het **vaderschapsverlof** moet van 10 naar 20 dagen worden verhoogd, en de financiële voorwaarden moeten aantrekkelijker worden gemaakt. Onderzoek toont dat dit ertoe leidt dat vrouwen meer gaan verdienen, en kinderen slimmer worden. Verlofvaders scheiden minder, worden productiever en uit Zweeds onderzoek blijkt dat ze ook nog eens langer leven. Een investering die zich dus terugverdiend. Europa is hiervoor de perfecte hefboom. Het is dankzij de Europese richtlijn van 8 maart 2010 dat Belgische vrouwen nu recht hebben op 1 maand meer moederschapsverlof (van 3 naar 4 maanden).
2. Het **‘work-life balance package’** van de Europese Commissie moeten dus worden heronderhandeld.
3. Zonder de administratieve last te verhogen moet er een systeem van **‘gender mainstreaming’** komen: bij elk beleidsinitiatief moet worden gekeken welke het effect op gendergelijkheid zal zijn.
4. Ik ga voor een systeem van **tijdelijke quota** voor raden van bestuur en administratieve topfuncties: organisaties krijgen 5 jaar de tijd om tot een 40-60 verdeling te komen en mogen de quota pas los laten wanneer ze dat minimum 5 jaar kunnen aanhouden, om zodoende voldoende rolmodellen binnen hun organisatie te creëren.
5. Om dit ambitieuze quota-voorstel te realiseren wil ik een **burgerinitiatief** organiseren en alle relevante, geïnteresseerde en geëngageerde burgers, middenveldorganisaties, politici, opiniemakers en bedrijven betrekken.
6. Het aantal **kinderopvangplaatsen** moet naar omhoog, in het bijzonder in West-Vlaanderen dat met een tekort van meer dan 3000 plaatsen kampt, en in steden en gemeenten waar vrouwen nog onvoldoende actief zijn op de arbeidsmarkt (zie daarvoor mijn [Vlaams zorgplan](#)).

## 2. Een Europees weesgeneesmiddelenplan, gebaseerd op betere samenwerking en ons farmaceutisch toponderzoek

Anno 2014 sturen we supergesofisticeerde robots naar Mars en creëren we leven door synthetisch DNA in labo's te ontwikkelen, maar evengoed kunnen we maar 1 procent van de weesziekten de baas. Dat zijn levensbedreigende ziektes die bij minder dan 50 op de 100.000 mensen voorkomen. Het aantal weesziekten wordt tussen de 5.000 en de 8.000 geschat. Per ziekte gaat het misschien over een beperkt aantal mensen, maar alle patiënten samen schat de Europese Commissie hun aantal tussen de 27 en de 36 miljoen! Europa heeft al een aantal maatregelen genomen om de ontwikkeling van aangepaste therapieën te bevorderen: speciale erkenning en bijkomende visibiliteit voor weesgeneesmiddelen, een uniform codering en registratiesysteem, en steun aan nationale onderzoeksprogramma's en weesgeneesmiddelenplannen.

Deze Europese steun aan lidstaten is zondermeer waardevol, maar wat ontbreekt is een *gezamenlijke aanpak*. Die is nochtans nodig. Omdat er zo weinig mensen per ziekte worden getroffen is het voor laboratoria bijzonder risicovol hierin te investeren. Als zij niet zeker zijn dat hun geneesmiddel op het einde van de rit ook zal worden terugbetaald, zullen zij de investeringsrisico's niet nemen. Een lidstaat alleen, met een kleinschalige markt, kan een labo nooit overtuigen een onderzoek en ontwikkelingsprogramma voor een geneesmiddel te beginnen als zij de enige is die de terugbetaling ervan garandeert. Deze terugbetalingsprioriteiten moeten op Europees niveau worden vastgelegd.

1. Concreet moet een Europees **weesziekteplatform** worden opgestart waar vertegenwoordigers van de lidstaten, de Europese instellingen en de industrie samenkomen. Zij moeten in onderling overleg de onderzoeksagenda vastleggen: in welke weesziekten willen we dat er prioritair wordt geïnvesteerd, en willen we terugbetalen bij aangetoonde effecten?
2. Om die effecten met meer zekerheid te kunnen aantonen, moeten lidstaten elkaars data kunnen gebruiken. Initiatieven als GetReal van het Innovative Medicine Initiative, maar ook EUNetHTA verdienen onze steun en moeten verder en sneller gaan in het ontsluiten van de verschillende **databases**.
3. Robuuste, geanonimiseerde data zullen laboratoria en onderzoekers meer houvast en zekerheid geven om de geneesmiddelen van de toekomst te ontwikkelen. Privacy is cruciaal, maar de **nieuwe privacyrichtlijn** mag ons farmaceutisch toponderzoek niet versmachten. We zorgen er daarom voor dat gezondheidsonderzoek onder 'hoge maatschappelijke nood' valt zodat de nodige data kan worden gebruikt om de therapieën te ontwikkelen.

### 3. Een slimme besparingsagenda voor Europa

Het Europees project kan enkel bestaan als er goede budgettaire afspraken worden gemaakt. Om de welvaart van de jongeren en toekomstige generaties veilig te stellen voorzien we ook maar beter een appeltje voor de dorst. Het is niet altijd even aangenaam, maar noodzakelijk is besparen wel. De voorbije jaren hebben we echter gezien dat er soms te snel, te veel en te diep is gesneden in de overheidsbudgetten. Al bij al bleef ons land gespaard, maar in het buitenland stellen we vast dat hierdoor de economische groei werd gefnuikt. Een besparingsstrategie is niet slim omdat ze onmiddellijk rendeert, wel omdat ze de juiste strategische hervormingen in de stijgers zet die op termijn het budget op orde stellen en de prille economische groei aanwakkeren in plaats van in de kiem te smoren. Kortom, slimme besparingen vergen slimme investeringen.

1. Slimme besparingen kunnen enkel tot stand komen via een slimme investeringen en dus een slim budget. We gebruiken daarom het '**Mid-term budget review**' in 2016 om de Europese prioriteiten te reoriënteren in de richting van de digitale agenda, het versterken van ons Europees toponderzoek en een eengemaakte energiemarkt.
2. Doelstellingen van volksgezondheid als hefboom voor het gezond en **actief oud worden** moeten in het **Europese semester** worden opgenomen. Dit zijn de structurele hervormingen die de nationale begrotingen op orde zullen zetten zonder de economische groei kapot te maken. Zij moeten zwaarder doorwegen in de budgettaire evaluaties van de Europese Commissie.
3. De **politieke en budgettaire cycli** moeten op elkaar worden afgestemd. Het komt het Europees parlement toe de meerjarenbegroting goed te keuren bij zijn aantreden. Op die manier versterken we ook de democratische legitimiteit van het Europees parlement: zij erft niet langer een begroting, maar zij geeft vanaf haar aantreden de koers die Europa de komende 5 jaar zal moeten varen.
4. In een aantal domeinen kunnen de lidstaten besparen door beter **samen te werken** op Europees niveau. Het bekendste voorbeeld is het Europese leger en buitenlands beleid: we zouden aan slagkracht winnen en op de defensiebudgetten kunnen besparen als lidstaten zich zouden specialiseren en samenwerken.